

O GATO E O CARNEIRO ESCORRENTAN ÓS LADRÓNS (1)

NOME DO DOCUMENTO: MPG_NoCa_0009_002_id711_D
AUDIO DE REFERENCIA: MPG_NoCa_0009_002_id711.mp3
TIPO DE DOCUMENTO: Rexistro directo dun evento. Conto
MATERIAL DISPOÑIBLE: Audio mp3 (editado e dixitalizado pola compiladora)
 Transcripción de texto
DURACIÓN: 0:02:01

DATOS DA RECOLLIDA

- **DATA DA RECOLLIDA:** 1998
- **LOCALIZACIÓN:**
  - Lugar/ aldea/ barrio:** Figueiroá
  - Parroquia:**
  - Concello:** Sober
  - Provincia:** Lugo
  - País:** Galicia
- **INFORMANTE**
  - Nome:** Dolores Valdés Fernández, “tía Lola”
  - Idade do momento da recollida** 86
- **RECOLLEDOR/ORA:** Aitor Rivas
- **COMPILADORA:** Camiño Noia Campos
- **COLECCIÓN:** Camiño Noia (NoCa)
- **CLASIFICACIÓN E REFERENCIAS DESTE CONTO NO LIBRO “CONTOS GALEGOS DE TRADICIÓN ORAL” E NO “CATÁLOGO TIPOLÓXICO DO CONTO GALEGO DE TRADICIÓN ORAL”:**
  - Tipo:** Contos de animais
  - Subtipo:** Animais salvaxes e domésticos
  - Referencia:** 130 AT

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

CONTEXTO

Durante a década de 1990 até os anos 2000, a catedrática emérita e profesora de filoloxía galega María Camiño Noia Campos, dirixiu un valioso proxecto de recollida, catalogación e divulgación do conto galego de tradición oral. Neste proceso foi imprescindible a axuda do seu alumnado e de bolseiros, que se encargaron de facer as recollidas de campo gravando a persoas que aínda recordaban contos e que ademais sabían contalos. Os traballos, que se realizáronse en Galicia e nas áreas de lingua galega de Asturias, León, Zamora e Cáceres, constitúen hoxe unha testemuña única dun rico patrimonio que estaba a piques de desaparecer. O froito de traballar con todo este material plasmouse en varias obras - citadas máis abaixo na bibliografía - nas que Camiño Noia sistematizou a narrativa galega oral de acordo a criterios recoñecidos internacionalmente. Nomeadamente, a súa última obra *Catalogue of Galicia Folktales* - editada pola prestixiosa Kalevala Society de Finlandia - coloca o conto galego dentro da tradición oral europea, dándolle un espazo de referencia no folklore internacional.

O APOI dispón actualmente, grazas á cesión de Camiño Noia, dos materiais orixinais froito das recollidas: a colección completa das gravacións e as transcripcións cos datos de campo. Presentamos o seu material seguindo os criterios do catálogo tipolóxico realizado pola propia compiladora.

NOTAS SOBRE A TRANSCRICIÓN DO TEXTO

A transcripción foi tomada dos documentos cedidos pola compiladora.

Respectouse a pronuncia da persoa e as palabras e expresións coloquiais transcribíronse tal e como foron ditas.

BIBLIOGRAFÍA

- NOIA CAMPOS, Mª Camiño (2010): *Catálogo tipolóxico do conto galego de tradición oral: clasificación, antoloxía e bibliografía*. Vigo : Universidade de Vigo, Servizo de Publicacións.
 NOIA CAMPOS, Mª Camiño (2002): *Contos galegos de tradición oral*. Vigo: Nigratreá.
 NOIA CAMPOS, Mª Camiño (2021): *Catalogue of Galicia Folktales*. Kalevala Society.

PALABRAS CHAVE

conto, narración, animal salvaxe, animal doméstico, animal salvaxe, carneiro , gato, ladrón

EDICIÓN DA PRESENTE FICHA: Sara Santalla Iglesias

TRANSCRICIÓN

Un gato e un carneiro vivían nunha casaña abandonada, así coma unha palleira, tiñan os palenques así por riba e así todo desfarelado. Estonces iban por alí unhos ladrós e dixeron:

–Vamos facer eiquí unha merendada que eiquí non vive nadie. E facemos eiquí unha merendada.

–Bueno, pois facela.

I o carneiro i o gato subíonse ó palenque, claro, con medo. E estaban elí, os outros estaban facendo a merenda, xa logho lles servía, i ó carneiro diulle moita ghana de mexar. Entonces díxolle o carneiro ao gható:

–Ai! Téñolle muchísima ghana de mexar e non sei que hei facer!

E díxolle o gato:

–Pois mire: pónhase de panza arriba, que a lana bébelle a orina – claro, que non lle caía abaixo -.

Pero, ó poñerse de panza arriba, caíu il. Caíu abaixo. Entonces peghoulle unha carneirada ó caldeiro da merenda que tiñan ó lume e ciscoulle todo por alí. Entonces escaparon todos muchísimo, nin sequera viron qué fora o que lle dira ca prisa de escapare. Entonces tamén baixou o gato, i o carneiro i o gato quedaron elí, onda o lume, espantarrillados, escarranchados, elí, mirando pro lume. I os outros marcharon así lexos e despois estaban dicindo eles:

– Pero non habemos saber que era o que había alí? Pois temos que sabelo. E logo compría ir mirare.

Ninghún quería ir, tiñan medo. Pero despois un: "Pois vou eu". E foi. Foi un mirare. Estaba, claro, escarranchado onda o lume, cos trastes de cara ó lume. E viron eso: o gato estábase lavando. Entonces marchou outra vez onda os outros:

–Estavos alí a corporación toda: o scretario cos barriles da pólvora antre as pernas i o xuez pasando a mao pola barba.

E acabouse.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades